

December 14. csütörtök, „kiskarácsony”

Csoportunk ma ünnepelt, az ünnep [előfényeit](#) gyűjtotta meg maga-magának, karácsonyi ünnepséget tartva: zenével, finom falatokkal, sok szép képpel, verssel, bemutatóval, pohárköszöntővel, megemlékezéssel, emlékidézéssel...

A műsor fő szervezője ismét csak Bagi Máriánk volt, aki installálta, konceptuálisan létre álmolta a vidám, néhol mégis [finoman komoly műsor](#) tervét, szerkezetét.

Az alaphangot, vígra fogva, a [pohárköszöntő](#) ütötte meg, de mindjárt utána Dratsayné Eszterke készítette a csoportot számvetésre *Ady Ki látott engem?* című költeményével.

Sok [műsorszám](#) volt, az ünnepi [prezentáció látható lesz honlapunkon](#), azonban feltétlenül meg kell emlékezni a közös-személyes ajándékról: kaptunk két ezüstglóriás, szárnyas angyalka (Ihász Katinka, Rozgonyi Piróka) révén, Ancikánk pagonyfotójával díszítve, egy-egy vajszín csoport-sálat, hogy soha el ne veszítsük többé egymást kirándulásainkon, s hogy a média most már könnyen azonosíthasson bennünket kulturális útjainkon, ahol fáradhatatlan lábainkkal feltűnünk még oly sok esztendőn át, legközelebb például áprilisban, Pest múzeumait járva.

Volt finom forralt bor és barackos kölyökpezsgő, s volt vérbeli andragógiai feladat is: egy közepesen nehéz, a csapat vezetője által kissé ügyetlenül kivitelezett [kép-azonosítási játék](#), plusz Szabinánk [versszakai](#), melyek csakúgy képfelismerést céloztak... Oktatónk kisebb káoszt generált rosszul megszámlált feladatlapocskáival, de kifogni nem tudott szeretett csapata éles elméjén, memóriáján, humorérzékén...

Jövő pénteken folytatjuk, még az Óévben, a munkát!

[A hivatkozásokra kattintva megtekinthetők a teljes műsor elemei:](#)